

LEGE
pentru modificarea unor acte normative
(reglementarea urmării bunurilor în proceduri concurente și audierea
persoanelor acuzate în proceduri distincte)

Parlamentul adoptă prezenta lege organică.

Art. I. Codul de procedură penală nr. 122/2003 (republicat în Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2013, nr.248–251, art.699), cu modificările ulterioare, se modifică după cum urmează:

1. La articolul 41 alineatul (1), punctul (6) textul „ 109, 110 și 110¹” se substituie cu textul „105¹, 109, 110 și 110¹”.

2. La articolul 90 alineatul (3), punctul (8) se completează cu textul „în aceeași cauză penală”.

3. Se completează cu articolul 105¹, cu următorul cuprins:
„**Articolul 105¹.** Declarațiile persoanei acuzate în cadrul
unei proceduri separate

(1) Persoana bănuită, învinuită sau inculpată de comiterea aceleiași fapte sau a unei fapte conexe, dar examinate într-o procedură separată, poate fi audiată în calitate de martor în cauza penală respectivă doar la cererea motivată a părților din care să rezulte relevanța declarațiilor pentru obiectul cauzei și cu acordul scris al persoanei audiate, exprimat în prezența apărătorului.

(2) Audierea se efectuează cu participarea obligatorie a apărătorului martorului.

(3) Înainte de audiere, judecătorul de instrucție sau instanța de judecată explică martorului dreptul de a nu răspunde la întrebările care ar putea conduce la autoincriminarea sa, dreptul de a refuza să facă declarații, precum și faptul că declarațiile făcute pot fi utilizate ca probe în cauza în care aceasta are calitatea de bănuit, învinuit sau inculpat. Despre informarea persoanei cu privire la drepturile respective se face mențiune în procesul-verbal al audierii.

(4) Persoana audiată în condițiile prezentului articol nu depune jurământul prevăzut la art. 108, fiind prevenită doar asupra răspunderii pentru declarații mincinoase în privința faptelor ce nu vizează propria participare la comiterea infracțiunii în care are calitate de bănuit, învinuit sau inculpat.

(5) Judecătorul de instrucție sau instanța de judecată poate refuza audierea persoanei în condițiile prezentului articol, prin încheiere motivată, dacă constată că eventualele declarații astfel cum rezultă din cererea prevăzută la alin. (1), nu sunt relevante în cauza care se examinează sau dacă există indicii temeinice că acordul persoanei a fost obținut prin constrângere ori în absența unei asistențe juridice efective. Încheierea privind refuzul de audiere poate fi atacată separat cu recurs.”

4. Articolul 207¹ se completează cu punctul 7) cu următorul cuprins:
„7) valorificarea bunurilor este necesară pentru stingerea unei obligații fiscale ajunse la scadență și acestea nu sunt urmărite de către alți creditori.”.

5. Articolul 207² se completează cu alineatul (7), cu următorul cuprins:
„(7) În cazul valorificării bunurilor prevăzute la art. 207¹ pct. 7), suma obținută, după stingerea obligației fiscale ajunse la scadență, se consemnează în contul administrat de Agenția de Recuperare a Bunurilor Infractionale.”.

6. Articolul 210¹:

La alineatul (1) cuvintele „procurorul poate dispune, prin ordonanță motivată,” se substituie cu cuvintele „procurorul sau instanța de judecată care examinează cauza, pot dispune motivat,”;

La alineatul (2), după cuvântul „procurorului” se completează cu cuvintele „sau încheierea instanței de judecată”.

7. Se completează cu articolul 210², cu următorul cuprins:

„**Articolul 210²**. Aplicarea măsurilor asigurătorii în cazul bunurilor grevate de drepturi reale de garanție și urmărite silit

(1) În cazul în care bunurile puse sub sechestrul urmează a fi valorificate în condițiile art. 102¹ din Codul de executare, la solicitarea executorului judecătoresc, procurorul, prin ordonanță motivată, sau, după caz, instanța de judecată, prin încheiere, dispune ridicarea sechestrului în vederea valorificării acestuia.

(2) După stingerea creanțelor garantate și deducerea cheltuielilor de executare silită, la notificarea executorului judecătoresc, procurorul prin ordonanță motivată sau după caz, instanța de judecată, prin încheiere, dispune aplicarea sechestrului asupra sumelor de bani rezultate din valorificarea bunurilor în procedura de executare silită, precum și asupra altor bunuri ale persoanei indicate la art. 204 alin. (1), în quantumul necesar pentru acoperirea valorii probabile a pagubei prevăzute la art. 204.

(3) În vederea executării prevederii alin. (2), sumele de bani rămase după stingerea creanțelor garantate și deducerea cheltuielilor de executare silită se consemnează în contul administrat de Agenția de Recuperare a Bunurilor Infractionale.”.

Art. II. Codul de executare nr. 443/2004 (republicat în Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2010, nr. 214–220, art. 704), cu modificările ulterioare, se modifică după cum urmează:

1. Articolul 102 se completează cu alineatul (3) cu următorul cuprins:

„(3) În situația în care asupra unor bunuri ale debitorului a fost instituit un sechestrul de către organele de urmărire penală, iar executorul judecătoresc identifică alte bunuri asupra cărora poate fi aplicat sechestrul, sau aplică sechestrul repetat, în condițiile alin. (1), ori inițiază procedura de valorificare a bunurilor

asupra cărora organele de urmărire penală au aplicat anterior măsura sechestrului, acesta transmite neîntârziat Agenției de Recuperare a Bunurilor Infracționale o notificare scrisă despre acest fapt. La solicitarea Agenției de Recuperare a Bunurilor Infracționale, executorul judecătoresc este obligat să pună la dispoziție datele și informațiile din dosarul de executare, în măsura în care acestea sunt relevante pentru atingerea scopului în vederea căruia a fost aplicat sechestrul de organul de urmărire penale sau pentru administrarea bunurilor sechestrate de organele de urmărire penală.”.

2. Se completează cu articolul 102¹ cu următorul cuprins:

„**Articolul 102¹**. Urmărirea bunurilor grevate de drepturi

reale de garanție și sechestrate în procesul penal

(1) Bunurile asupra cărora sunt constituite drepturi reale de garanție și înregistrate anterior aplicării sechestrului în procesul penal, pot fi valorificate de către executorul judecătoresc, după notificarea prealabilă a organului de urmărire penală sau a instanței de judecată ce a dispus sechestrul în procesul penal.

(2) Mijloacele bănești rezultate din valorificare, după deducerea cheltuielilor de executare silită, servesc cu prioritate la stingerea creanțelor garantate. Suma rămasă se consemnează în contul administrat de Agenția de Recuperare a Bunurilor Infracționale.

(3) Bunurile sechestrate valorificate în condițiile prezentului articol se dobândesc libere de orice grevare, precum ipotecă, garanție reală mobilă, rezervă a proprietății sau alt drept de retenție de orice fel ori măsuri asigurătorii, și conțin garanție contra evicțiunii.”.

Art. III. Legea insolvenței nr. 149/2012 (Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2012, nr.193–197, art.663), cu modificările ulterioare, se modifică după cum urmează:

1. Articolul 66 alineatul (1) se completează cu litera i¹), cu următorul cuprins:

„i¹) informează de îndată Agenția de Recuperare a Bunurilor Infracționale cu privire la bunurile din masă debitoare asupra cărora a fost instituit sechestrul de organele de urmărire penală și, la solicitarea acesteia, furnizează datele și informațiile aflate în posesia sa, în măsura în care acestea sunt relevante pentru administrarea bunurilor sechestrate de organele de urmărire penală.”.

2. Articolul 140 se completează cu alineatul (5¹) cu următorul cuprins:

„(5¹) Creanța persoanei care pretinde repararea unui prejudiciu material sau moral cauzat nemijlocit prin fapta (acțiunea sau inacțiunea) interzisă de legea penală sau în legătură cu săvârșirea acesteia, se include sub condiție suspensivă, până la soluționarea definitivă a acțiunii civile cu stabilirea exactă a sumei despăgubirii convenite, în cadrul procesului penal, sau după caz, în ordinea procedurii civile.

3. Articolul 159 se completează cu alineatele (5) și (6) cu următorul cuprins:

„(5) În cazul în care acțiunea civilă prevăzută la art. 140 alin. (5¹) nu a fost soluționată până la închiderea procedurii de insolvență, indiferent dacă aceasta se finalizează urmare a încheierii procedurii de restructurare ori a celei de faliment, creanța apărută în baza hotărârii definitive pe marginea acțiunii civile se acoperă, după caz, din bunurile și veniturile debitorului în privința căruia s-a încheiat procedura de restructurare sau din sumele prevăzute la alin. (1).

(6) În cazul în care se constată că sumele prevăzute la alin. (1) nu sunt suficiente pentru plata creanței prevăzute la art. 140 alin. (5¹), creditorul poate intenta o acțiune pentru recuperarea creanței neacoperite împotriva fondatorilor (membrilor) lui, a membrilor organului executiv sau a unor alte persoane care au dreptul de a da indicații obligatorii pentru debitor ori care pot influența în alt mod acțiunile debitorului (insolvență intenționată), în măsura în care acestora le este imputabilă apariția stării de insolvență a debitorului.”.

Art. IV. Articolul 5 litera h) din Legea privind Agenția de Recuperare a Bunurilor Infracționale nr. 48/2017 (Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2017, nr.155–161, art.252), după textul „autoritățile publice” se completează cu textul „și profesiile juridice”.

Art. V. Prezenta lege intră în vigoare după 3 luni de la data publicării în Monitorul Oficial al Republicii Moldova.

Președintele Parlamentului